

वा० रा०

॥ ५५ ॥

तदभिसंहितगुणवतापुत्रेणात्यंतजनपीडभवेदिति विचार्य पुत्रं न ददौ ॥ ७ ॥ विवर्धतीं वर्धमानां ॥ जंभपुत्रायैत्यत्र खंजुपुत्रायैति पाठे खंजोः पुत्रः खंजुपुत्रः ॥ असुरयक्षयोः देवयोनि त्वेनोचितः संबंधः ॥ ८ ॥ व्यजायत ऋसोष्ट असूत ॥ ९ ॥ शापं दर्शयति ॥ सुंदेत्विति ॥ निहते अगस्त्येन शापं दत्वेति शेषः ॥ इच्छति इच्छति स्म ॥ १० ॥ जातसं रंभा स्वभर्तृवधजकोपवती ॥ ११ ॥ भजस्य ॥ शुद्धदेवयोनि स्वरूपं मुक्तेति शेषः ॥ शप्तवान् राक्षसत्वं भजस्येति ॥ १२ ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ पुरुषादीति ॥ भवेति शेषः ॥

ददौ नागसहस्रस्य बलं चास्याः पितामहः ॥ न त्वेव पुत्रं यक्षाय ददौ चासौ महायशाः ॥ ७ ॥ तां तु बालां विवर्धतीं रूपयौवनशालिनीं ॥ जंभपुत्राय सुंदाय ददौ भार्याय शस्त्रिणीं ॥ ८ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य यक्षी पुत्रं व्यजायत ॥ मारीचं नाम दुर्धर्षयः शापाद्राक्षसो भवत् ॥ ९ ॥ सुंदेतु निहते राम अगस्त्यमृषिसत्तमं ॥ ताटका सह पुत्रेण प्रधर्षयितुमिच्छति ॥ १० ॥ भक्ष्यार्थं जातसं रंभा गर्जती सा भ्यधावत ॥ आपतं तीं तु तां दृष्ट्वा अगस्त्यो भगवानृषिः ॥ ११ ॥ राक्षसत्वं भजस्येति मारीचं व्याजहार सः ॥ अगस्त्यः परमामर्षस्ताटकामपि शप्तवान् ॥ १२ ॥ पुरुषादीमहायक्षी विकृता विकृतानना ॥ इदं रूपं विहाया शुदारुणं रूपमस्तुते ॥ १३ ॥ सैषा शापकृता मर्षिता टका क्रोधमूर्छिता ॥ देशमुत्सादयत्येनमगरत्याचरितं शुभं ॥ १४ ॥ एनां राघवदुर्वृत्तां यक्षीं परमदारुणां ॥ गोब्राह्मणहितार्थाय जहिदुष्टपराक्रमां ॥ १५ ॥ न त्वेनां शापसंस्मृष्टां कश्चिदुत्सहते पुमान् ॥ निहंतुं त्रिपुलोकं पुत्वा मृते रघुनंदन ॥ १६ ॥

हाय त्याजयित्वा ॥ दारुणं रूपं राक्षसी रूपं अस्तु भवतु ॥ एतदेवाभिप्रेत्य पाद्मे उक्तं ॥ तौरामलक्ष्मणौ वीरावायां तीं पथिराक्षसीं ॥ ताटकां नाम घोरां तां सुंदभार्यामुकेतुजामिति ॥ १३ ॥ अमर्षात् असहनात् ॥ देशोत्सादने हेतुगर्भविशेषणं अगस्त्याचरितमिति ॥ अगस्त्यतपस्थानमित्यर्थः ॥ १४ ॥ गोब्राह्मणहितार्थायेति स्त्रीवधशंका निरासाय तद्विनायक्रियमाणं पापवदाभासमानमपि धर्मायेति भावः ॥ १५ ॥ शापसंस्मृष्टां अगस्तिशापव्याप्तां ॥ १६ ॥

वा० का०

॥ ५५ ॥

तदेवोपपादयति ॥ इदमिति ॥ इदं रूपं यक्षिणी रूपं ॥ वि